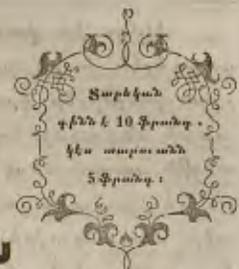

ԵՐԽՈՒՄ

Օ Ր Ա Գ Ի Ր Ը Ն Տ Ա Ն Ե Կ Ա Ն

Թ Ի Ի 22.

1858

Ս. Հ Ա Տ Ո Ր

ԱՆԻՐԱԻՈՒԹԵԱՆ ՊԱՏԻՓԸ

Իրով հետեւ կը կարծուէր թէ ճիլպերդ Կրինտեմ առանց կտակի մեռած է, կառավարութիւնը քանի մը պաշտօնատէրներ որոշեց որպէս զի անոր ստացուածքը գրի անցընեն եւ տէրութեան գրաւեն: Սակայն անոնք զեռ աս գործը զուժիւնը չսկսած, իմացուցաւ թէ վաճառականը քանի մը տարի յառաջ կտակ մ'ըրած եւ Ուիլեմս Պոլլի անուամբ վաճառականին տուած էր, զինքն իր կտակակատարն անուանելով: Աս մարդս՝ որ Մենչեսդրի գլխաւոր վաճառականներէն մէկն եւ Հենրիկին Կրինտեմին քեռորդուոյն եւ ժառանգին մեծ բարեկամն էր, երբ որ իմացաւ թէ կառավարութիւնը կը պատրաստուի իր բարեկամին ժառանգութիւնը գրաւել, փութաց իր քուլը կեցած կտակն երեւան հանել: Կտակը դատաւորաց առջեւ բացուեցաւ՝ որուն մէջ Կրինտեմ կը պատուիրէր որ իր մահուանէ ետքն իր խանութն անմիջապէս գոցուի, իր քեռորդին Հենրիկ իրեն ընդհանուր ժառանգ ըլլայ եւ իր բոլոր ստացուածները ժառանգէ: Ասոր զօրութեամբ Ուիլեմս վախճանելոյն ստացուածները գրաւեց, Մորդիմեր անուն վաճառականին՝ որ իր տուրեւառի ընկերն եւ շատ պատուաւոր, թէպէտ եւ աղքատ մարդ մըն էր, աղաչեց որ հաշիւները տեսնէ ու ստակներն եւ առնելը իրենը ժողովէ: Իսկ ինքը փութաց Նէպոլիս երթալ, ուր կը գտնուէր նոյն ժամանակն իր մտերիմ բարեկամն Հենրիկ, որպէս զի անոր իր մօրեղբօրը մահուան գոյժը տայ եւ միանգամայն զինքը փութով Լոնտոն բերէ:

Աս ժամանակներս սկսած էր Անգղիայի մէջ երկաթուղւոյ շինութիւնն եւ շատ դրամատէրներ

անոր բաժանորդութեան թղթերը գնելով ու ծախելով՝ գրեթէ ամէն օր մեծամեծ շահեր ու կորուստներ կ'ընէին: Մորդիմեր քիչ ժամանակուան մէջ իրեն յանձնուած գործքը գլուխ հանեց որով իր քուլը մեծ ստակի գումար մը, 600,000 սդերլինի չափ, ժողովուեցաւ: Շահագէտ վաճառականն անմտութիւն համարելով այսչափ մեծ գումարն առանց օգտի պահել, ձեռք զարկաւ ինքն ալ անոր մէկ մասովն երկաթուղւոյ բաժանորդութեան թղթեր գնելու որով կը յուսար մեծ շահ ընել. սակայն մեծապէս խաբուեցաւ, առաջին անգամուն իր գործքն անյաջող գնաց ու մեծ կորուստ ըրաւ. եւ փոխանակ ասով խրատուելու, երկրորդ անգամ աւելի մեծ գործքի ձեռք զարկաւ որպէս զի առաջին վնասն հանէ, սակայն դարձեալ կորսնցուց, եւ այսպէս անդադար աւելի մեծ գումարի բաժանորդութեան թղթեր գնելով՝ եւ միշտ վնաս ընելով քանի մը շաբաթ ետքը տեսաւ որ իրեն յանձնուած գումարին մեծադոյն մասն աներեւոյթ եղած է: Իրեն աս վիճակի մէջ էին, երբ որ Ուիլեմսին եւ Հենրիկին մտաւոր դալստեան լուրը շանթի հարուածի մը պէս իրեն հասաւ: Իր բարի համբաւը պիտ'որ կորսուէր եւ նաեւ դատաստանին կողմանէ իրեն դէմ ահագին վճիռ մը պիտ'որ ելլէր, որովհետեւ ինքն ամենեւին միջոց ու կարողութիւն չունէր կորսուած գումարին հատուցում ընելու: Իսկզբան մտածեց անձնասպանութեամբ աս վատահամբաւութեանէն ազատիլ. ետքը կը խորհէր հեռուոր երկիր մը փախչիլ:

Մորդիմեր աս ահագին խորհուրդներով սենեկին մէջ վեր վար պտրտելու ժամանակ, ծառան դուռը բացաւ եւ ծանոյց թէ օտարական մ'եկած է եւ կ'ուզէ իրեն հետ տեսութիւն ընել:

— Տունը չեմ, ոչ որ կրնամ ընդունիլ, ըսաւ տհաճութեամբ դժբախտը:

— Բայց եկողը կ'ըսէ թէ պէտք է որ ձեզի հետ խօսի, կրկնեց ծառան:

— Պէտք է որ ինձի հետ խօսի՞. իր անունն ըսա՛ւ:

— Լ. յո՛, Սմալ, Կրինտեմին բաժանակիցն:

— Ի՞նչ կ'ուզէ խօսիլ, մտածեց Մորդիմեր, եւ ծառային հրամայեց որ օտարականը ներս բերէ:

Սմալ իր վաճառակցին մեռնելէն եւ խանթին գոցուելէն ետքը բոլորովին անգործ մնացած էր եւ չքաւորութիւնը կամաց կամաց իր վրայ կը տիրէր, ուստի անդադար նոր հնարք մը կը մտածէր Արինտեմին ստացուածոց գոնէ մէկ մասն իր ձեռքը ձգելու, եւ աս պատճառաւ մեծ մտադրութեամբ կը դիտէր ժառանգութեան ինդրոյն ընթացքը: Իմացած էր որ Մորդիմեր իր քովը գտնուած ստակով շատ բաժանորդութեան թղթեր գնած է, եւ հաշիւ ընելով նոյն թղթերուն գնոյն վերջին ժամանակներս սաստիկ ինչա՛ն, հաստատութեամբ հետեւցուց թէ անիկայ անշուշտ մեծ կորուստ ըրած պիտ'որ ըլլայ: Աս բանիս վրայ մէկ կողմանէ սաստիկ կ'ուրախանար, որովհետեւ Հենրիկին գէ՛մ սաստիկ ատելութիւն ունէր եւ կը բաղձար դանիկայ բոլորովին աղքատացած տեսնել, բայց միանգամայն, ուղեց աս դէպքս իրեն օգտին գործածել:

— Բարի լոյս սիրելի բարեկամ, ըսաւ Մորդիմերին, խցէն ներս մտնելուն պէս, ձեզի գէշ, շատ գէշ լրեր կը բերեմ:

— Ի՞նչ լրեր, հարցուց դժբախտ վաճառականն՝ որուն երեսը մեռելի գոյն դարձած էր:

— Օւրմանալի բան. դեռ չլսեցիք:

— Ի՞նչ պիտ'որ լսեմ:

— Դեռ չէք գիտեր որ Աւիլեէմն Պովլի եւ Հենրիկ ետ դարձած են:

— Ստուգիւ, պատասխանեց Մորդիմեր, եւ իր երեսն աւելի եւս գունատեցաւ:

— Այո՛, բայց խեղճ պատանին շատ հիւանդ է, իր առողջանալուն յոյս չկայ: Գժբախտ պատանի. այնչափ ժառանգութիւնը կարող պիտ'որ չըլլայ վայելել:

— Այո՛, այո՛:

— Կարծեմ թէ 700,000 սգերլինի մօտ պիտ'որ ըլլայ ձեր քովը դրուած դրամը:

— Գրեթէ, ըսաւ Մորդիմեր, ու բոլոր մարմնովն սկսաւ դողալ, մտածելով թէ նոյն գումարին գրեթէ կէսն իր անխոհեմ շահագրգիռութեամբը կորուսած էր:

Սմալ երկայն ժամանակ մեծ մտադրութեամբ անոր նայեցաւ, որպէս զի անոր սիրալը թափանցէ եւ իրաց ստոյգ վիճակն իմանայ: Ասիկայ դժուար գործ մը չէր. անհաւատարիմ վաճառականին ամէն շարժումներն, իր տարտամ պատասխաններն յայտնի կը ցուցնէին իր սրտին անհանգստութիւնը: Սմալ ասոր համոզուելէն ետքն յանկարծ իր լեզուն փոխեց եւ Մորդիմերին յայտնապէս հարցուց:

— Բարեկամ, ձեր հաշիւը ի՞նչպէս պիտ'որ լմընցընէք:

— Չեմ հասկընար ձեր միտքը, պատասխանեց անիկայ դժկամակութեամբ. աս հարցմամբ ի՞նչ կ'ուզէք ըսել:

— Օ՛խ այնչափ անմիտ կը կարծես որ քու գտնուած վիճակդ չիմանամ, ըսաւ դարձեալ Սմալ առանց իր հանգարտութիւնը կորսնցընելու: Գիտցիր

որ ես թշնամութեան մտօք հոս եկած չեմ այլ կ'ուզեմ զքեզ քու դժբախտ վիճակէդ աղատել. ուստի իրարու հետ յայտնի խօսինք: Ես զՀենրիկ՝ Արինտեմին ժառանգը ցմահ կ'ատեմ եւ կը բաղձամ որ անոր ժառանգութիւնը մինչեւ վերջին դանդը կորսուի եւ ոչ թէ միայն քանի մը հարիւրհազար սգերլին, զորոնք դուն վատնեցիր:

— Ստուգիւ ես շատ դժբախտ մարդ մըն եմ, պատասխանեց Մորդիմեր երբ որ տեսաւ թէ Սմալ իր վիճակին վրայ կատարեալ տեղեկութիւն ունի:

— Առանց իմ օգնութեանս չես կրնար աս ցանցէն աղատիլ, կրկնեց Սմալ: Բայց ըսէ ինձի որչափ է քու վատնած գումարդ:

— Արկաւ հարիւր հազար սգերլինէն աւելի:

— Շատ մեծ գումար. ասոր հատուցում ընելը քու կարողութենէդ շատ վեր է. տեսնե՞ք թէ ինչպէս աս վտանգէն պիտ'որ պրծիս: Անհաւատարմութիւնը մեծ յանցանք մըն է. հարկ է որ Անգղիայէն դուրս ելլես:

— Բայց ի՞նչ պիտ'որ ընեմ. ի՞նչով պիտ'որ ապրիմ:

— Ի՞նչով պիտ'որ ապրիս, պատասխանեց Սմալ: Ան մարդն որ իր ձեռքը 400,000 սգերլին ունի, այսպիսի հարցում մը պէտք չէ ընել: Աս տունը քուկդ է:

— Այո՛:

— Շատ հին կ'երեւայ:

— Սենչեստրի ամենէն հին տներէն մէկն է:

— Աւրեմն շատ դիւրաւ կրնայ այրիլ: Հաշիւներդ երբ պիտ'որ տաս:

— Արեք օր ետքը:

— Խօսքերուս աղէք միտ դիր, ըսաւ Սմալ, Մորդիմերին քովը մօտենալով՝ ու ձայնը ցածցընելով: Ապը դրամասեղանէն ամէն ստակներն առ տուն բեր. ամէն հաշուի գրքերն ու տոմսակներն, ստակին մէկ պղտիկ մասն ալ քու արկեղդ մէջ դիր. քեզի այլածեւ զգեստ մը պատրաստէ որպէս զի բոլորովին ապահով ըլլաս: Երբ որ գիշերը քու ծառաներդ անկողին կը մանեն տան կրակ տուր եւ դուն ստակները հետդ առած փախիր: Թողովուրդը կը կարծէ թէ դուն ալ տան մէջ այրած ես:

— Բայց ո՞ր պէտք եմ փախիլ:

— Ա՛ն աշխարհքն, ուր հարուստ եկաւորին ամենեւին հարցում չեն ըներ. գնա հոն երկիրներ գնէ եւ նահապետի մը պէս հանդիստ կեանք անցուր: Դուն ոչ առաջինն ես եւ ոչ ալ վերջինը պիտ'որ ըլլաս այսպիսի բան մ'ընողներուն:

— Բայց ասիկայ անարգ գողութիւն մըն է. ես չեմ կրնար այսպիսի բան մ'ընել, ուրիշ միջոց մը չկայ, ինձի ուրիշ ճամբայ մը ցուցուր եւ քեզի հազար օրհնութիւն կու տամ:

— Այո՛, կայ ուրիշ միջոց մ'ալ, պատասխանեց Սմալ, եւ դէպ ի պատ մօտենալով եւ հոն կատուած լեցուն ատրճանակն առնելով, զանիկայ քննեց եւ Մորդիմերին երկընցուց ըսելով, ահա աս է միջոցը:

Եղկելին երկու անգամ ատրճանակին բերանն իր ճակատը դրաւ եւ ուզեց հրահանք քաշել, բայց կենաց սէրն իր ձեռքն արգելեց. վերջապէս զէնքը ձեռքէն նետեց եւ աչքերէն արտասուք թափելով ըսաւ. Ոչ, ոչ. չեմ կրնար մեռնիլ. քու խորհրդիդ կը հետեւիմ. հեռաւոր աշխարհ մ'ապրիլը լաւագոյն է քան թէ տխուր ու մթին գերեզմանը:

— Ըսնպէս է:

— Բայց ըսէ ինձի, հարցուց նորէն Մորդիմեր, դուն աս բանիս մէջ ինչ շահ ունիս: Ես ալ աշխարհքը քիչ մը կը ձանջնամ. չեմ կրնար կարծել որ դուն միայն կարեկցութեան ու բարեկամութեան համար ինձի աս խորհուրդը կու տաս:

— Ես ալ Անդրկայէն ձանձրացած եմ, ըսաւ անորէնը, կ'ուզեմ Ամերիկա գաղթել, հոն աշխատակէր անձանց համար բաւական տեղ կայ:

Մորդիմեր գինի բերել տուաւ եւ Սմալըն հետ երկայն ժամանակ իրենց ընելու գործքին ամէն մէկ պարագաներուն վրայ իրարու հետ խօսակցեցան: Իր ամէն մէկ հարցմանց Սմալ պատասխան մը պատրաստ ունէր:

— Կարծեմ թէ աղէկ պիտ'որ յաջողի, ըսաւ չար խորհրդատուն իր նոր դաշնակցին՝ երբ որ անոր ամէն տարակոյսները լուծեց եւ անոր խղճին աղբու մը վախով կամ ծաղրելով լռեցուց:

— Կարելի է, պատասխանեց Մորդիմեր, բայց ծառաներն ինչ պիտ'որ ընենք. չեմ ուզեր մարդու մը կեանքը վտանգի մէջ դնել:

— Ընոնք աղատելու հնարք մը կը գտնեն, պատասխանեց իր մոլորեցուցիչը: Բայց ո՞ր է քու ննջարանդ:

Մորդիմեր՝ սրահին քովը դուռ մը ցուցուց:

— Լաւ. լաւ: Անտարակոյս տան մոխիրները պիտ'որ քննեն, այրած ստակին մէկ մասը գտնելու յուսով. ուստի ննջարանին մէջ քանի մը մարդու ոսկրներ պէտք ենք դնել: Ես աս բանս ալ հոգացած եմ. քանի մ'օր յառաջ աճրդէն քանի մը կտոր անդամազննական ոսկրներ դնեցի, վաղը զանոնք հոս կը խրկեմ: Բայց հիմա հարկ է որ քեզմէ բաժնուիմ. վաղը փութով Ուիլեէմին եւ Հենրիկին գնա եւ ստիպէ որ հաշիւները լմնցընելու օր մը սահմանեն:

Մէյ մ'ալ երբ կը տեսնուինք:

— Վաղը, վերջին կարգադրութիւններն ընելու համար: Տանդ մէջ շատ օղի ունիս. եթէ չունիս գնել տուր, նաեւ առատ գինւոյ ոգի եւ կանթեղի իւղ. տունը շուտով պրելու նիւթեր առատ պէտք ենք ունենալ:

— Հոգ մ'ըներ. հին տունը յարգի պէս պիտ'որ պրի:

Ըս խօսքով իրարմէ բաժնուեցան: Սմալ տուն երթալու ժամանակ զեղալաճառի խանութ մը մտաւ եւ շիշ մ'ափիոն գնեց. ասոր մեծ հարկաւորութիւն ունէր:

Մորդիմեր իրիկունը Մորդիմեր իր խցին մէջ նստած էր եւ իր անօրէն գործակցին գալատեան կը սպասէր: Նոյն օրը դրամասեղանէն առած էր 400,000 սղերլինն, Հենրիկին ժառանգութեան մնացորդն որոնք պղտիկ արկեղ մը մէջ փակուած իր առջեւի սեղանին վրայ կը կենային: Թէպէտ եւ իսկզբան մեծ հանգարտութիւն եւ անհոգութիւն մ'ունէր, բայց քանի որ իր անօրէն գործքին կատարման ժամը կը մտաւ նար, իր վրայ վճատութիւն եւ շիտութիւն մը կը տիրէր: Ծառաները մեծ զարմացմամբ կը տեսնէին թէ իր խցին ամէն կողմն ոգւոյ շիշերով կը լեցընէ եւ տունը շուտով պրելու զանազան կարգադրութիւններ կ'ընէ. եւ եթէ իրենց տիրոջը վրայ մեծ վտահոգութիւն մը չունենային, նոյն ժամանակը կըրնային գուշակել անոր ահագին խորհուրդն: Եղկելին իր խցին մէջ նստած կը խորհէր ան յիմարական գործքը՝ զոր պիտ'որ ընէր եւ անով իր համբաւն ու բարի անունը պիտ'որ ոչընչացընէր:

— Ըստուած ողորմի ինձի, կ'ըսէր ինքն իրեն, ինչ անհաստատ են մարդկան խորհուրդներն. ո՞վ կըրնար կարծել թէ ես աս վիճակիս պիտ'որ հասնիմ: Աս միջոցիս ծառան դուռը զարկաւ եւ ձեռքն արկղով մը ներս մտաւ:

— Սա անկիւնը դիր, ըսաւ իրեն Մորդիմեր. աս իրիկուն օտարականի մը կը սպասեմ եթէ դայ, փութով ինձի բեր. ուրիշներուն համար տունը չեմ:

Ծառան տիրոջը հրամանը կատարեց եւ դուրս ելաւ: Քանի մը ըսպէ ետքը Սմալ խցէն ներս մտաւ:

— Հատ ձիշդ էք, ըսաւ իրեն տանտէրը:

— Գործքի մէջ միշտ ճշգրութիւն կը պահեմ, պատասխանեց դրուժանը. սովորութիւնս այսպէս է: Կարգադրութիւններս կատարեցի:

— Ըսն:

— Իսկ ստանկը:

Մորդիմեր սեղանին վրայ կեցած արկղիկը ցուցուց: Ետքն հարցուց անոր. Քու խրկած արկղիկ մէջ ինչ կայ. գուցէ ծպտելու զգեստ մը:

— Ընկէ զատ, պատասխանեց Սմալ ատելութեան ծիծաղով մը, իմ բաժնակցիս հաշուի գըրքերն եւ առնելիքներուն հաշիւներն ու տոմսակներն՝ որոնց գումարն աս արկեղ մէջ բովանդակած ստակէն շատ աւելի է:

— Բայց անոնք իր ժառանգին կը վերաբերին:

— Ըսն, եւ առանց ասոնց ինքը մուրացկան մը կ'ըլլայ:

— Ուրեմն ինչ կ'ուզես ընել աս հաշիւները:

— Կ'ուզեմ զանոնք պրել ու մոխիր դարձընել. իմ վեճիկներով ինչ միայն կէս կատարած կ'ըլլամ եթէ իմ ատելիս բոլորովին մուրացկան չընեմ: Ստոյգ է ստակը կը սիրեմ, իմ անձնական ապահովութիւնս կ'ուզեմ. բայց ասոնց երկուքն ալ կը զոհեմ զանիկայ բոլորովին կործանելու համար: Անիկայ զիս անարգեց, զիս թշնամանեց. ես երբեք բան մը չեմ մոռնար:

— Բայց չեն ալ ներեր, աւելցուց Մորդիմեր Տառաչելով:

— Երբեք միայն խենթերը կը ներեն ու կը մոռնան: Բայց Տիմայ մեր գործքին նայինք. կորսնցընելու ժամանակ չունինք: Գինի չունին. զիս շատ պաղուծեամբ կ'ընդունին, թէպէտ եւ ես միայն քեզի համար եկած եմ: Շուտով զինի բեր որ մեր գործքին յաջողութեան համար խմենք:

Մորդիմեր խորունկ հառաչանօք մ'իր դարանին մտեցաւ եւ քանի մը շիշ հանեց սեղանին վրայ դրաւ: Սմալ երկու գաւաթ լեցուց եւ մէկը ձեռքն առած վեր բարձրացուց ու ըսաւ. Ի յաջողութիւն մեր գործքին: Մորդիմեր իր գաւաթն անոր զարկաւ:

— Մէյ մ'ալ խմենք, կրկնեց Սմալ, գաւաթները նորէն լեցընելով: Ի կորուստ մեր թշնամեաց:

— Աս թշնամի չունիմ, պատասխանեց Մորդիմեր զղջական հառաչմամբ:

— Խենթ, ըսաւ իր փորձիչը, բոլոր մարդկութիւնը քու թշնամիդ է. քու անիրաւութիւնդ եւ անհաւատարմութիւնդ իմացուելուն պէս բոլոր աշխարհք քեզի դէմ պիտ'որ դառնայ, զքեզ պիտ'որ թշնամանէ, պիտ'որ հայհոյէ:

— Աստուած ողորմի ինձի, գոչեց եղկելին, չաբաչար ինկայ եւ չեմ կրնար նորէն կանգնիլ:

— Ուրեմն ինչո՞ւ պարապ խորհուրդներով զքեզ կը տանջես, կրկնեց դարձեալ իր փորձիչը, զղջումը մարդուն ամենէն անմտական զգացումներէն մէկն է: Ես ալ յանդուգն գործքի մը ձեռք զարկի եւ կորսնցուցի: Եթէ զղջումն ինձի ընկեր առնուի, հիմայ մուրացկան մ'եղած էի. բայց սպասեցի, նորէն սկսայ եւ շահեցայ: Գուն ալ կրնաս նոյնն ընել: Բայց Տիմայ գինիդ խմէ. անիկայ քեզի սիրտ ու զօրութիւն կու տայ. ասոնց երկուքն ալ քեզի հարկաւոր են:

Մնացածը հալ անհամ:

Բ Ն Ա Ղ Ա Տ Մ Ա Մ Ա Ն

ՄԱՐԳԱՆԵՐՆ ՄԱՐՄԱՆՆ ԿԱԶՄՈՒԹԻՒՆԸ

(Շարունակութիւն տես թիւ 19)

Արեւն ջրջանի գործարաններ:

Արեւն գործարաններն Անթի կը կոչուին՝ որոնք բանաձեւ՝ հեղուկ նիւթով մը լեցուն խողովակներ են: Աս խողովակներն իրենց մէջ բովանդակած հեղուկին որպիսութեան համեմատ կանաչան անուամբ կ'անուանուին, ինչպէս, Թեթերակ կը կոչուին անոնք, որոնց մէջի հեղուկը լուրթ (բաց) կարմիր գոյն ունի, Արեւն երակ՝ որոնց հեղուկը թխակարմիր է, իսկ Ժծերակ կամ Արջի երակ անոնք՝ որոնց հեղուկն ամենէն գոյն չունի: Անթից մէջ գտնուած կարմիր հեղուկն Արիւն կ'անուանենք:

Արեւն շրջանն երեք վախճան ունի. Նախ ասով մարտողութեամբ մարմնոյն սննդեան համար պատրաս-

տուած հիւթն՝ անոր (մարմնոյն) ամէն կողմն հաւասարապէս կը բաժնուի. Երկրորդ՝ արիւնը մարմնոյն զանազան գործարաններէն ան ամէն նիւթերը կը ժողվէ կ'անուա, որոնք ալ նոյն գործարանին վախճանին չեն ծառայեր, եւ Երրորդ՝ արիւնը մարմնոյն ամէն կողմը միօրինակ տաքութիւն կը տարածէ:

Արիւն: Քառասուն տարուան մարդու մը մարմնոյն միջին ծանրութիւնը 137 գերմանական լիտր (55 օսմանեան լիտր) կը համարուի, որուն գրեթէ չորս մասին մէկն այսինքն 30,5 լիտրն արիւնն է: Արիւնն անթափանցիկ եւ կարմրագոյն հեղուկ մըն է, իր գլխաւոր նիւթը ջուր է, որուն մէջ հեռուեալ նիւթերը կը գտնուին, իրենց առջեւը դրուած թուրուն համեմատութեամբ:

Արեւն բաղադրիչ նիւթերը:	100 մասի մէջ	Աս թուերն արեւն բաղադրիչ նիւթերուն միայն միջին համեմատական չափերը կը ցուցնեն, վասն զի մարմնոյն տարիքին, ապրելու եղանակին եւ առողջութեան համեմատ աս չափերն ալ կ'աւելնան կամ կը պակսին: Արեւն
Ջուր	78,2	
Արեւն գնդակներ	13,5	
Թեթերակ նիւթ	0,3	
Չուի ճերմկուց	6,7	
Աղ	0,9	
Իւղ	0,4	
	100,0	

մէջ աս հաստատուն եւ հեղուկ նիւթերէն զատ քանի մ'օրի տեսակներ ալ կը գտնուին, այսինքն թըլ-թոլասմիւն օր, Բոյրսկիսմիւն օր եւ Ածխաթթոլ: Մանրագետով դիտելով՝ արիւնը լուրթ դեղին հեղուկ մը կ'երեւայ՝ որուն մէջ բազմաթիւ պզտիկ կարմրագոյն հատիկներ կը լողան, եւ արեւն կարմիր գոյն մը կու տան. աս հատիկներն Արիւն գնդակ կ'անուանուին, եւ իրենց մէջ մաս մ'երկաթ ունին (մարդու մը բոլոր արեւն մէջ 3 տրամի չափ): Արեւն մէջ գտնուող հատիկներէն մէկ մասն, այսինքն Արջի հատիկ կոչուողները բոլորովին անգոյն են: Եթէ թարմ արիւնը քիչ մը ժամանակ թող տրուի, կը սկսի սառիլ եւ երկու մաս կը բաժնուի, այսինքն մէյմը ջրի որ Արիւն-նաջորդ կ'ըսուի մէյ մ'ալ հաստատուն՝ որ ջրի մասին երեսը կը լողայ: Աս սառած մասն արեւն մէջ դրանուած թեթերակ նիւթն է որ արեւն գնդակներն իրեն հետ կը միացընէ եւ կը թանձրանայ: Թեթերակ նիւթը գոյն չունի, Ի. եթէ արիւնն աւելի կտորով մը ժքթուի, իբրեւ ճերմակ դերձանի կտորներ, անոր վրայ կը պլլուի: Եթէ արիւնաջուրն եռացուի, իր մէջը գտնուած Չուի սպիտակուցը կը պնդանայ: Պզտոր հեղուկ մ'եթէ արեւամբ խառնուի եւ եռացուի, ձուի սպիտակուցը տաքութեամբ պնդանալու ժամանակ, զանիկայ պլտորոզ մարմիններուն հետ կը միանայ եւ պլտոր հեղուկը բոլորովին կը զտուի: Ասոր համար շաքարի գործարանաց մէջ սեւ շաքարը զտելու եւ մաքրելու համար եզան արիւն կը գործածեն:

Արեւն մէջ լուծուած աղն հասարակ աղ եւ Լուսաբերաթթու կիր է, որմէ, ինչպէս վերն ըսինք մարդուն ոսկրները կը կազմուին: Աս նիւթերէն զատ

արեան մէջ քանի մ'ուրիշ նիւթեր ալ կան, բայց առհասարակ այնչափ քիչ քանակութեամբ են որ շատ դժուար է անոնց ճիշդ չափն իմանալ: Ասոնց մէջ մտադրութեան արժանի է իողճ որ պղտիկ կաթիլներու ձեւով պաղած արեան երեսը կը լողայ:

Ասոնցմէ յայտնի կը տեսնենք որ արեան մէջ ան ամէն նիւթերը կը բովանդակին՝ որոնցմէ կազմուած են մարմնոյն զանազան մասերն. այսինքն թերակերպ նիւթ եւ ջրոյ սպիտակոց, որոնք Մասններն ու մորթը կը կազմեն. շաւարներսթծու կիր, ոսկրոներուն կազմութեան համար, իող եւ ուրիշ քանի մը նիւթեր, որոնք մարմնոյն ուրիշ մասերուն կազմութեան կը ծառայեն: Ուստի եւ արիւնը մեր մարմնոյն բուն սնուցիչ հեղուկն է, եւ հաստատութեամբ կրնանք ըսել թէ անոր (մարմնոյն) ամէն մէկ մասն աւրիւնէ կազմուած է: Բայց որպէս զի արիւնն իր պաշտօնը կատարէ եւ մարմնոյն ամէն կողմը նոր մասեր կազմէ, հարկ է որ անդադար շարժման մէջ ըլլայ եւ մարմնոյն ամէն կողմն հասնի: Աս բանս զանազան երակաց ձեւերով կ'ըլլան:

Ա. Շնչերակներ:

Յնչերակները մեծ ձգականութիւն ունեցող խողովակներ են: Ասոնք իրենց սկիզբը Մտնէ կ'անուան որ կրծոց մէջ գտնուող սնամէջ եւ զանազան խորշեր բաժնուած մասն մըն է: Շնչերակաց մէջ բովանդակած հեղուկը լրթագոյն կարմիր արիւն է, իրենց պաշտօնն է աս արիւնը մարմնոյն ամէն կողմը տանիլ: Ասոր համար Սրտին ձախ խորշէն ելող Արագերակ ըսուած շնչերակն անմիջապէս զանազան մեծ ճիւղեր կը բաժնուի, որոնցմէ ալ եւ ձախ կոկորդի ճնշերակները վզին երկու կողմանէ դէպ ի գլուխ կ'ելլեն: Գէպ ի բազուկները կ'երթան ալ եւ ձախ Բազկաց ճնշերակներն: Ան տեղն ուր աս ճիւղերը աւագերակէն կը սկսին բռնանիլ կամ ելլել, ասիկայ աղեղն ձեւով դէպ ի վար կը գտնայ, եւ իր զանազան կողմերէն դէպ ի փորոտիքը շատ ճիւղեր կ'արձակէ մինչեւ որ ինքն ալ ազդեր կողմերը երկու Ջրոյ ճնշերակները կը բաժնուի: Աս գլխաւոր ճիւղերէն դարձեալ բազմաթիւ ճիւղեր կ'ելլեն՝ որոնք նոյնպէս շատ պղտիկ ճիւղեր կ'արձակին, եւ այսպէս շնչերակներն այնպիսի բարակ եւ իրարու հետ ցանցի ձեւով միացած ճիւղերու կը բաժնուին՝ որ միայն մանրագետով (սոզորացոյց) կրնան տեսնուիլ, եւ աս պատճառաւ Մազակերպ սնոթներ կը կոչուին: Ասոնք անմիջապէս Արեան երակները կ'անցնին: Կեծագոյն Շնչերակներն անդամոց ներքսագոյն կողմերը կը գտնուին եւ աղէկ պատասպարուած են: Ան տեղերն ուր ասոնք մարմնոյն երեսին մօտ են, իրենց մէջի արեան շարժումը դրսէն իրեւ թեթեւ ցնցում մը կը զգացուի: Աս ցնցումը զոր Երակի գարկ կ'անուանենք, աւելի եւս յայտնի կ'իմացուի, եթէ մատի մը ծայրն այսպէս մարմնոյն երեսին մօտ գտնուող շնչերակի մը դպցընենք: Կոկորդի երկու շնչերակներն եւ անկէ աւելի

Բազկի շնչերակները՝ դաստակին մօտերն աս զարկն յայտնի զգալ կու տան:

Մեծ շնչերակաց վնասուիլը կենաց մեծապէս կը վնասէ. վասն զի արիւնը սրտէն սաստիկ մղմամբ անոնց մէջ կ'երթայ եւ այսպէս նոյն վնասուած տեղէն դուրս թափուելով՝ կրնայ մարմինը բոլոր արիւնը կորսնցնել: Այսպիսի դժբախտութեան մը ժամանակ, մինչեւ բժշկական օգնութեան հասնիլը պէտք է վնասուած տեղը վերջէն քիչ մը վեր պինդ կապել կամ ճնշել, որով արեան դուրս հոսիլը կ'արգելուի:

Բ. Արեան երակներ:

Վաեւ աս երակները բարակ մաշանման խողովակներ են, որոնք Շնչերակաց ճիւղերուն նուրբ ծայրերէն կ'ելլեն եւ քիչ մը յառաջ երթալէն ետքն իրարու հետ կը միանան եւ հաստ ճիւղեր կը կազմեն. աս ճիւղերն ալ իրարու հետ միանալով՝ քանի մը գլխաւոր խողովակներ կը ձեւանան, որոնք կ'երթան երկու գլխաւոր Մտնէ երակներ ըսուած մեծ խողովակաց մէջ կը խառնուին: Աս վերջիններն արիւնը դարձեալ սրտին մէջ կը տանին (Պատկ. 4):

Արեան երակաց մէջ գտնուած արիւնն աւելի թուխ գոյն ունի քան թէ Շնչերակաց մէջինն: Արեան երակներն ըստ մեծի մասին մարմնոյն մորթին շատ մօտ կը գտնուին, այնպէս որ քիչ մը հաստերը մորթին տակէն կապուտակ գունով կ'երեւան: Աս երակաց դէպ ի երկայնութիւնը բացուած ճեղքուած մը, միայն թէ շատ մեծ չըլլայ, դիւրաւ կը գոցուի, աս բանս յայտնի կ'երեւայ երակահաստութեան (արիւն առնելու) գործողութեան մէջ, երբ որ առողջութեան պատճառաւ մարմնոյն մէջէն արեան մէկ մասը դուրս հանել հարկ կ'ըլլայ, եւ աս արեան երակներէն մէկը կը ճեղքուի (բազկին կամ ոտքին երակը): Նշտրակին բացած վերը թեթեւ մը կապելով՝ քիչ ժամանակուան մէջ նորէն կը գոցուի:

Գ. Ծծիչ երակներ կամ Աւշի անոթներ:

Մարմնոյն գրեթէ ամէն կողմը թէ անմիջապէս մորթին տակ եւ թէ աւելի խորունկ կը տարածուին ժծիչ երակները կամ Աւշի սնոթները: Ասոնք շատ բարակ եւ թափանցիկ խողովակներ են, որոնք զանազան գործարանաց մէջէն սաստիկ նուրբ ճիւղերով կը սկսին կամ կը բռնանին, եւ որչափ որ կը յառաջանան, իրարու հետ կը միանան, հաստ ճիւղեր կը կազմեն եւ զանազան տեղեր երակներու մէջ կը խառնուին: Ծծիչ երակաց բովանդակած հիւթն որ Արիւն կը կոչուի, թափանցիկ ու տկար դեղին գունով հեղուկ մըն է, որուն մէջ՝ մանրագետով զննելով՝ անդոյն, գնդակերպ հաստիկներ կը տեսնուին, սակայն ասոնք արեան գնդակներէն քիչ մ'աւելի պղտիկ են:

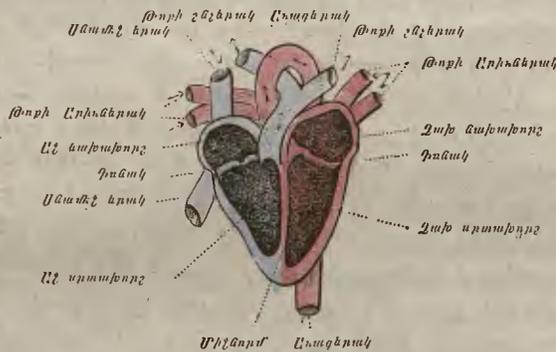
Ամենէն աւելի էական են ան Աւշի անոթներն՝ որոնք աղեաց մէջէն կը ծագին (կը բռնանին): Նախորդաց հաստուածին մէջ (Տես Թիւ 19, էրես 150)

ըսինք թէ նրբազեաց բոլոր երկայնութեամբն սպըն-
գանման անօթներ կան. աս անօթներէն բարակ խո-
ղովակներու ձեւով կը բուսնին բազմաթիւ Աւշի ա-
նօթներ, որոնց պաշտօնն է մարտողութեամբ կազ-
մուած Մնդեան Տիւթը ծծել, եւ աս պատճառաւ
խողովակները նաեւ Ծծիչ երակ կ'անուանուին: Ասոնք
նախ ազեաց բոլորիքը պատող Միջնդերաց (փորի
թաղանթին մէկ ծալքը) զանազան ճիւղեր կը բաժ-
նուին, եւ ետքը կուրծքին վերի կողմը միանալով՝ մեծ
խողովակ մը կը ձեւանան՝ որ կրծոց կաթմակիր կը
կոչուի: Ազեաց մէջէն ծծուած կաթնակերպ Տիւթն
իր ընթացքն ըրած ժամանակն անդադար փոփոխու-
թիւն կը կրէ, որով երթալով արեան նմանութիւն
կ'առնու:

Արեան շրջանը:

Արեան բովանդակ շարժման միջավայրը կամ
կենդանոնը Միջուկն է: Պատկեր 4. կը ցուցնէ անոր

Պատ. 4.

վերէն ի վար ձեղքուած կէս մասն: Ինչպէս ասոր
մէջ յայտնի կը տեսնուի սիրտն իր բոլոր երկայնու-
թեամբը Միջուկով մ'աջ եւ ձախ Մրտախորշերու
բաժնուած է, եւ ասոնց ամէն մէկը մէյմէկ նախա-
խորշեր ունի. (աջ նախախորշ եւ ձախ նախախորշ),
որոնք մէյմէկ դռնակով բաժնուած են, այնպէս որ
աս դռնակաց բացուելովն՝ իւրաքանչիւր Մրտախորշ իր
նախախորշին հետ հաղորդութիւն կ'ունենայ:

Արտը սնամէջ մասն մին է որ ամփոփելու եւ
ընդարձակելու կարողութիւն ունի, որով իր ներքին
պարսպ միջոցը կը մեծնայ եւ կը պղտիկնայ: Եթէ աս
պարսպ միջոցն արեամբ լեցուած մտածենք, սրտին
ամփոփուած ժամանակն՝ ան արիւնը կը ճնշուի եւ
ան խողովակաց (երակաց) մէջ կը մղուի՝ որոնց ծալ-
քերը կամ բերանները սրտին հետ կը հաղորդուին:
Աս խողովակներուն (երակներուն) գլխաւորները, քա-
նի մը պղտիկները չհամրելով, ութ հատ են: Սակայն
արիւնը՝ սրտին ճնշուած ժամանակն աս խողովակաց
ամէնուն մէջ չի մղուիր, այլ միայն անոնցմէ երկու-
քին մէջ կ'երթայ: Ասոր պատճառը թէ շնչերակաց
եւ թէ արիւն երակաց մէջ գտնուող դռնակներն
են, որոնք ջրհաններուն դռնակին նման, կը բացուին
երբ որ ճնշող հեղուկը մէկ կողմանէ կու գայ, ինչ-
պէս 5. Պատկերին մէջ կ'երեւայ, եւ կը գոցուին

Պատ. 5. Պատ. 6. Եթէ հեղուկը նոյն կողման հա-
կառակ ուղղութեամբ գայ. Պատ. 6:
6: Սրտին ամփոփուած ժամանա-
կը միայն երկու շնչերակաց դռ-
նակները կը բացուին, իսկ արեան
երակաց դռնակները կը գոցուին:

Սակայն սիրտն՝ ինչպէս նաեւ
ամէն մասնները, միայն որոշեալ
ժամանակ մ'ամփոփուած վիճակի մէջ կընայ մնալ,
անկէ ետքը նորէն կը տարածուի կամ կ'ընդարձակի,
եւ նոյն ժամանակը շնչերակաց դռնակները կը գո-
ցուին, եւ արեան երակաց դռնակները կը բացուին,
որով արիւնը նորէն սրտին մէջ կը դառնայ: Սիրտն
աս կերպով անդադար կ'ամփոփուի եւ կ'ընդարձակի,
եւ աս շարժումը Մրտի թնայուն կ'անուանենք: Հաս-
րակօրէն սիրտը մէկ րոպէի մէջ 70 թնդիւն կ'ընէ:
կամ 70 անգամ կ'ամփոփուի ու կ'ընդարձակի. սակայն
տղայութեան, կամ մարդուն այլայլութեան եւ քանի
մը տեսակ հիւանդութեանց, մանաւանդ տենդի ժա-
մանակ աս թնդիւնը վարկէնի մը մէջ մինչեւ 100ի
կը հասնի:

Արտը մի եւ նոյն ժամանակ երկու գործք կը
կատարէ. այսինքն՝ նախ սննդեան համար հարկաւոր
արիւնը մարմնոյն ամէն կողմը կը խրկէ, եւ անկէ
դարձեալ թխակարմիր արիւնն ետ կ'ընդունի, եւ եր-
կորդ աս թխակարմիր արիւնը թոքին մէջ կը մղէ,
ուր անիկայ (արիւնն) օդին հետ միանալով՝ դար-
ձեալ լրթակարմիր գոյն կ'առնու: Առաջին գործողու-
թիւնը Մեծ շրջան իսկ երկրորդը Փոքր շրջան կը
կոչուի:

Արեան Մեծ շրջանը սրտին ձախ կողմէն կը
սկսի: Իր ամփոփուելովը ձախ սրտախորշէն լըր-
թակարմիր արիւնը աւագերակին (Պատկ. 4.) մէջ
կ'երթայ եւ անոր ճիւղերուն ձեռքով մարմնոյն ա-
մէն կողմը կը տարածուի: Երբ որ սիրտը նորէն
կ'ընդարձակի կամ կը տարածուի, նոյն արիւնն՝ որ
Արեան երակաց մէջ շրջան ընելով՝ թխակար-
միր (մաւթ կարմիր) գոյն մ'առած է, երկու Սնու-
մէջ երակներուն միջոցաւ դարձեալ՝ սրտին աջա-
կողման նախախորշը կը մտնէ եւ անկէ աջ սրտա-
խորշը կ'երթայ:

Արեան Փոքր շրջանը՝ Սրտին եւ թոքին մէջ կը
կատարուի: Այսինքն ան թխակարմիր արիւնն որ Սր-
տախորշը դարձած է, երկու ճիւղ բաժնուած մեծ
շնչերակի մը ձեռքով՝ որ թոքի շերտակ կ'անուա-
նուի, թոքին մէջ կ'երթայ: Հոն դարձեալ իր թուխ
գոյնը լուրթ կարմրի կը փոխուի, եւ երբ որ սիր-
տը նորէն կ'ընդարձակի, երկու թոքի արիւններու
ըսուած խողովակաց ձեռքով սրտին ձախ նախախորշը
կը դառնայ եւ անկէ ձախ Սրտախորշն անցնելով՝
դարձեալ կը սկսի իր Մեծ շրջանն ընել: Աս կերպով
մեր մարմնոյն մէջ գտնուած բովանդակ արիւնն ան-
դադար շարժման մէջ է եւ իր Մեծ ու Փոքր շըր-
ջանը կ'ընէ: Պէտք չկ'առնուի:

ԾԱՂԱՐ ՄՇԱԿՈՒԹԵՐՆԵ

Բ. ԱՐՄԱՆ ԺԱՂԱՅԻՆԵՐ

Դիորգենի (Dahlia. ԵՐԱՆ ԼԵՆԵ)

Աս գեղեցիկ ծաղիկն՝ որ 30 տարիի չափ յառաջ Մեքսիկայէն Եւրոպա բերուած է, հիմայ հազարաւոր տեսակներ ունի եւ ամառուան ու աշնան ժամանակ պարտիզաց դիւաւոր զարդերէն մէկն է: Գետնախնձորի նման արմատները 3—8 սանաչափ բարձր բոյս կ'արձակեն, որուն բաղմամբ իւր ճիւղերուն ծայրը կը բացուին մեծ, գոյնզգոյն, ասորդաձեւ ծաղիկները: Գէորգենին գրեթէ ամէն տեսակ հողի մէջ կ'աճի, սակայն իրեն ամենէն յարմար եւ անդաւարար հողն է, մաս մը դեփի աւաղ, մաս մը կախող կաւ եւ մաս մը փոտած փայտի հող. աս հողին մէջ տունկը շուտ կ'աճի եւ կանուխ կը ծաղիկ: Մեծ արմատները տնկելու համար բացուած փոսերը 15 մասնաչափ ընդարձակ եւ նոյն չափ խորունկ պէտք են ըլլալ: Տաք եւ արեւկայ օրեր տնկերն առատ ջուր կ'ուզեն, իսկ շարունակ տաք ու չոր ընող տեղեր՝ տնկերուն փոսին երեսը մամուլ (խոտ) ծածկելու է, որպէս զի խոնաւութիւնն երկայն ժամանակ մնայ եւ արմատները շատ չտաքնան:

Գէորգենին թէ Սերմով թէ Արմատը բաժնելով եւ թէ Աղւարայով կը բազմանայ: Ա. Առաջին կերպով նոր տեսակներ յառաջ կու գան: Սերմը կամ Մարտին մեծ ընձանակներու կամ Ջերմանոցներու (serre) մէջ, եւ կամ Մայիսին հասարակ աճուի մը մէջ պէտք է ցանել: Սերմերը շատ քիչ հողով ծածկելու եւ քիչ ջրելու է: Երբ որ Ջերմանոցի կամ ընձանակի մէջ ցանուածները բաւական կը մեծնան, զգուշութեամբ հանելու եւ կախող ու զորաւոր հող ունեցող աճուի մը մէջ իրարմէ հեռու արնկելու է: Տունկն աճելու սկսած ժամանակը տկար ճիւղերը փրցընելու է եւ միայն ամենէն զորաւոր ճիւղը պէտք է թողուլ: Բայց որպէս զի հովը զանկիպ չկտորէ, քովը գաւազան մը տնկելու եւ անոր կապելու է: Հասարակ աճուի մէջ ցանուած սերմերուն տնկերն իրենց տեղը թող կը տրուի. ասոնք հասարակօրէն Սեպտեմբերի մէջ կը ծաղիկն, իսկ Ջերմանոցի մէջ տնկուածներն Օգոստոսի մէջ: Աշնան, երբ որ առաջին պտղերը կը սկսին, գէորգենի տնկերը գետնէն 6 մասնաչափ վեր պէտք է կտրել, եւ արմատները հազն զգուշութեամբ հանելով՝ զով բայց սառեւէն ապահով տեղ մը գնելու է որպէս զի քիչ մը չարնան, անկէ ետքը չոր մաստի կամ գետնատան մէջ պէտք է գնել ու չոր աւաղով ծածկել: Արմատներն հողէն հանելու ժամանակ պէտք է զգուշանալ որ անոնց գնդակներուն վերին բարակ տեղերը կամ վիզերն՝ սրնոցմով իրարու հետ կպած եւ մէկ ամբողջ մը ձեւացած են, չկտորին: Գարձեալ արմատները հողէն հանելէն ետքն՝ անոնց վրայ կպած հողը պէտք չէ հանել այլ թող տալու է որ անիկայ արմատներուն վրայ չսրնայ: Աս հողն արմատոց հիւթը կը պահպանէ, եւ թող չկտար որ բարձրովն չսրնան կամ թոռփն: Գարնան երբ որ ալ պաղէ (գետնները սառելէն) վախ չըլլար. արմատները դարձեալ վերն ըսուած կերպով պարտեղը տնկելու է:

Բ. Արմատները բաժնելով բազմացընելու համար պէտք է քննել թէ անոնց որ կողմը աչքեր կը գտնուին,

աս աչքերն արմատներուն միայած տեղոյն վերի կողմը կը ըլլան, եւ չէ թէ գետնախնձորի պէս նոյն իսկ գնդակներուն վրայ: Աս պատճառաւ, որպէս զի աչքերն յայտնի տեսնուին պէտք է սպասել մինչեւ որ գարնան սկսին աչքերը ծլիլ եւ յայտնի երեւալ. անկէ ետքն արմատներն այնպէս բաժնելու է որ ամէն մէկ բաժնին վրայ մէյակ կամ երկերկու աչքեր մնան: Արմատներն այսպէս բաժնելու գործողութիւնը խոնաւ կամ ամպոս օր մը պէտք է ընել, եւ բաժնուած մասերը զատ զատ միջին մեծութեամբ ընձանակներու մէջ տնկել:

Գ. Գէորգենին նաեւ Աղւարայով (բալուրմ) շատ դիւրաւ կը բազմանայ, եւ աս կերպը մանաւանդ գեղեցիկ տեսակները շուտով բազմացընելու համար կը գործածուի: Մայիս ամսոյն մէջ բնէն եւ կամ մեծ ճիւղերէն նոր բուսնելու սկսած ճիւղերը տար դանակով մ'այնպէս կտրելու է որ բնին մէկ մասը ճիւղին վարի կողմը մնայ եւ սաք մը ձեւանայ, աս կտրուած ճիւղերը կամ աղւարաններն որոնք գտնէ երկու տերեւ պէտք են ունենալ, շատ պզտիկ ընձանակներու մէջ պէտք է տնկել եւ արեւ չափանող տեղ մը գնել: Երբ որ կը սկսին արմատ տալ եւ աճիլ, զերեքը հետ զհետէ օդի եւ արեւի վարժեցընելու է, եւ բաւական մեծնալէն ետքը գետնի մը տնկելով՝ սերմէ յառաջ եկած գէորգենիներու պէս մշակելու է:

Գէորգենիի սերմ առնելու համար, ամենէն յառաջ բացուած ծաղիկներ պէտք չէ տնկին վրայէն կտրել, որովհետեւ ասոնց տուած սերմերը ընտիր ու հասուն կ'ըլլան: Երբ որ սերմերը կը հասունանան, զանոնք պէտք է ժողվել. բայց ոչ ծաղիկ տեսակներուն սերմերը, գետնախնձոր բաժակը կամ սերմնարանը կատարեալ չորցած ալ կրնայ ժողվուիլ: Սերմը ժողվելէն ետքն աղէկ պէտք է չորցընել եւ այնպէս պահել:

Եթէ գէորգենին ընձանակի մէջ ծաղիկեցընել կ'ուզուի, արմատները կամ սերմէ բուսած մատաղ տնկերը բաւական աճելէն ետքը միջակ մեծութեամբ ընձանակաց մէջ պէտք է տնկել, եւ իրենց քովերը գաւազաններ տրուիլով՝ կտորելէն պահպանել: Տնկերն աս ընձանակաց մէջ 3—4 սանաչափ կը մեծնան եւ զլուաւոր ճիւղին վրայ 3 մինչեւ 4 հաս ծաղիկ կը բուսնան: Միւս կողմնական ճիւղերը գետնի իրենց նոր բուսած ժամանակը կտրելու է որպէս զի արմատին բոլոր զօրութիւնը զլուաւոր ճիւղին երթայ: Եթէ կ'ուզուի շատ կանուխ գէորգենիի ծաղիկ ունենալ, արմատները Փետրուարի կամ Մարտի մէջ ընձանակներու մէջ պէտք է տնկել եւ տաք խցի կամ Ջերմանոցի մէջ գնելով՝ աճեցընել: Այսպէս աճած տնկերը Մայիսին սկիզբն երբ որ ալ պաղի վախ չըլլար, զգուշութեամբ իրենց հողովը հանելու եւ պարտեղը տնկելու է, որով հասարակ ժամանակէն շատ յառաջ կը ծաղիկն:

ՄԱՆՐԱՆՈՒՐՔ ԵՎ ԶՈՒՍՐԺԱՆԻՔ

Ամենէն մեծ աղամանդին ներկայ վիճակը:

Քանի մ'ամիս յառաջ, (Տես Եւրոպայի 18 թուոյն Մանրաբոց մէջ) Լայպպախ քաղաքը մեծ աղամանդ մ'երեւան ելած էր, որ մինչեւ հիմայ երկրիս վրայ գտնուած ամէն աղամանդներէն մեծն ու պատուականը կը համարուէր: Աս քաղաքը Տիւրքապա անուամբ Բորդուկալիի հայաբապետ մ'Ամերիկայէն եւ-

րոպա բերած եւ Փարիզի ԱՌԻԷՊ ըստած ժողովքին գիտականաց ցուցուցած էր, որոնք քարը քննելով հաստատած էին թէ ստոյգ արամանդ է: Տիրբողա անկէ Լայպլիս եկաւ ուր (ինչպէս վերը յիշուած տեղը գրինք) Պրազիլիայի կառավարութեան ինդիքովն աւստրիական ոստիկանութիւնը ղինքը բռնեց եւ Վիէննա տարաւ, որովհետեւ կը կարծուէր թէ աս քարս երեք տարի յառաջ Պրազիլիա գողցուած մեծ աղամանդն է: Սակայն քննութիւնները ցուցուցին թէ ասիկայ նոյնը չէ, եւ հազարապետն ազատ թող արուեցաւ, ու սկսաւ իր քարին գնող փնտռել: աս գործքիս գլխաւոր գործակիցներէն մէկն էր Լայպլիսի վաճառական մ'որ ծախուած գումարէն հարիւրին 8 պիտ'որ առնուր: Աղամանդին վերջին գինն 2,500,000 Ֆրանկ որոշուեցաւ, որմէ Տիրբողա 1,600,000 պիտ'որ առնուր, իսկ մնացածը Փարիզի մէջ վանազան մարդկանց որոնք քարը քննելու աշխատած էին, պիտ'որ բաժնուէր: Սակայն այս ամենայն յոյսերն եւ հաշիւները Վիէննայի հանքաբանական ժողովոյ դահերէն Հայտնիներ ուսուցչին քննութեամբ բոլորովին ի դերու ելաւ: Աս գիտունը քարն աղէկ քննելէն ետքն անոր աղամանդը ըլլալը բոլորովին մերժեց եւ ցուցուց թէ անիկայ առ առաւելն 100 ֆիորին արժող տողաղիոն մը կամ վանախն (դիւլը) մըն է: Աս որոշման վրայ քարը գնել ուղղորդներն ետ կեցան: Տիրբողա իր ակն պատուականն հետն առած՝ Վենետիկ դնաց ուր պատուական ականց առուտուողը շատ մեծ ըլլալով՝ կը յուսար որ իր գոհարը գնող մը կը գտնուի, եւ զանիկայ երեւեռի ակնաբաններ մը ցուցուց, որ յանձն առաւ քանի մը հոգւոյ ընկերութեամբ գանիկայ գնել, բայց իր սուր աչքն անմիջապէս իմացաւ թէ քարն աղամանդի յատկութիւնները ունի: Ան ժամանակն հազարապետն յանձն առաւ որ իր քարն աղամանդի ճախարակ ըստած գործիքով քննուի, եւ Սեպտեմբերի 13ին բաղմամբ Վիպից առջեւ քննութիւնը կատարուեցաւ: Կարծեալ աղամանդը շիկացուէին (կրակի պէս կարմիր-նուեղէն) ետքը գործիքին մէջ դրուեցաւ եւ իր վրայ եղած ճնշմամբ երկու կտոր եղաւ որով յայտնի երեւցաւ թէ քարն աղամանդ չէր: Տիրբողա յուսահատութենէն նոյն իրիկուն ժամը 11ին Ռիւֆէ Սիւլիէ ըստած տեղէն ինքզինքը ծով նետեց: Սակայն հոն գտնուողները փութով զննքն ազատեցին եւ հիւանդանոց տարին, ուր իր վրայ հսկողութիւն կ'ըլլայ: Միլիոնաւոր արժեք ունեցող կարծեալ աղամանդը դարձաւ եղաւ քանի մը դահեկանի հասարակ հանքային վանակն մը:

Աւստրիայի մէջ շարքարահանութեան յառաջադիմութիւնը:

Աւստրիական կայսրութեան մէջ ճակնդեղէ (բանջար) շարքար հանելու գործարանն առաջին անգամ 1830ին շինուեցաւ: Տասը տարի ետքը (1841ին) տէրութեան զանազան գաւառներուն մէջ 71 այսպիսի գործարաններ կային, որոնք տարին 1,900,000 կենդինար ճակնդեղ կը գործածէին: 1851ին գործարանաց թիւն 92ի հասաւ որոնց մէջ 3,800,000 կենդինար ճակնդեղէ շարքար կը հանուէր: Աս տարուան հունձքէն ետքը պաշտօնական հաշիւները ցուցուցին թէ հիմա Աւստրիայի մէջ 109 շարքարի գործարաններ շարքարահանութեան կը զբաղին եւ 10,551,000 կենդինար ճակնդեղ կը գործածեն, որոնցմէ 685,000 կենդինար անդուտ շարքար կը հանուի: Իսկ օտար երկիրներէն Աւստրիա եկող շարքարը 469,200 կենդինար է, որով կայսրութեան մէջ գործածուած բովանդակ շարքարն 5 մասի գրեթէ երեքն երկրին մէջէն կ'ելլէ:

Իմաստուն հանի մը:

Պառաւ մ'իր թուներէն մէկուն անդադար խրատ կու տար որ ծխելէն (մուխ քաշել) դադրի: Ծուլիսը կ'ըսէր ուրիշ շատ ֆրանսերէն զատ կեանքը օտօտիկ կը կարճեցընէ: «Բայց իմ հաւս, պատասխանեց պատանին, որ այնչափ օտտտիկ կը ծխէ, եթմաստուն տարուան հասած է եւ դեռ ողջ առողջ է, Այո՛, ըսաւ պառաւը, բայց եթէ անիկայ ան մնութիւնը չունենար, հիմա ութսուն տարուան եղած էր:

Նորակերպ սունկ մը:

Անգղիացի աշնուական մը ճամբորդութեան ժամանակ Գաղղիական պանդոկ մ'իջնայով՝ ուզեց սնկի (Ֆոնիս) կերակուր մ'ուտել եւ սպասաւորներէն մէկուն պատուիրեց որ պատրաստել տայ: Բայց որովհետեւ գաղղիերէն աղէկ չէր գիտեր, սնկն անունն անգղիերէն կ'ըսէր, եւ պարագ տեղ կը ջանար գանիկայ սպասաւորին հասկըցընել: Վերջապէս աս հնարքը գտաւ: Վառարանին մէջէն ածխոյ կտոր մ'առաւ եւ պատին վրայ սնկի պատկեր մը նկարեց: «Հիմա հասկըցայ», ըսաւ սպասաւորն եւ փութով սենեկէն դուրս ելլելով՝ հովանոց (օբիւս) մը բերաւ:

Տ Ն Տ Ե Ս Ա Կ Ա Ն

ԿՈՏՐԱԾ ԱՄԵՆԵՆԵՐԸ ԳՅՈՒՆԵՆԸ ԵՎ ԾԱՌԱՅՈՒՆ

Հասարակ ստիւնձը (Բոնիս) պող ջրով թրջելու է մինչեւ որ կատարեալ կակղնայ, եւ ետքը կրակի վրայ պէտք է հայեցընել: Ասոր մէջ այնչափ նոր մարած կիր պէտք է խառնել որ ջրի խմոր մը դառնայ: Կոցընել ուղուած ամանները, նախ քիչ մը պէտք է տաքցընել եւ աս խմորէն կամ շաղախէն (Ֆոսիւս) անոնց կտորած տեղը քսելէն եւ կտայրներն իրարու քով դնելէն ետքը, շուանով աղէկ պէտք է կապել: Այսպէս կ'պած ամանները քիչ մը ժամանակ հանդարտ պէտք է թողուլ որ շաղախը կատարեալ չընայ, եւ ետքն իրենց կապը քակելով՝ շաղախին կ'պած տեղէն դուրս մնացած մասերը՝ դեռ կատարեալ չորցած՝ թաց լաթով պէտք է սրբել եւ մաքրել, որովհետեւ ասոնք չորնալէն ետքը շատ դժուարաւ ամանէն կը բաժնուին: Աս շաղախը չորնալէն ետքն այնպէս կը կարծրանայ որ ջրով ամանէն չիլուծուի: Թէ յանձնապակէ թէ հողէ եւ թէ մետաղէ ամաններն աս շաղախով կրնան կոցուիլ: Նաեւ փայտի վրայ քար եւ կամ քարն ու փայտը մետաղաց վրայ կ'ոցընելու աղէկ կը ծառայէ: Նաեւ ասով երկու մետաղ իրարու հետ աղէկ կը կոչին, մանաւանդ երբ որ մէջը քիչ մ'ալ ծծմբայ (սիւրի) փոշի խառնուի:

ԽԱՂՈՂՆ ԵՐԿԱՄԵ ՓԱՄԵՆԱՅ ԳՈՒՆԵՆԸ ԵՎ ԾԱՌԱՅՈՒՆ

Հողէ կարասի (սիւրի) մը յատակն երկու մասնաչափ թանձրութեամբ կորեակ (սուր) կամ թեփի (սիւրի) պէտք է լեցընել: ասոր վրայ խաղողի ողկոյզներն այնպէս շարելու է որ իրարու չդպչին: անկէ ետքը նոյն խաղողները թեփով կամ կորեկով բոլորովին ծածկելու է: Աս թեփին կամ կորեկին վրայ դարձեալ կարգ մը խաղող պէտք է շարել եւ թեփով ծածկել, եւ աս կերպով շարունակելու է մինչեւ որ կարաւր մինչեւ վեր լեցուի: Ամենէն վերջի կարգը քանի մը մասնաչափ թանձր թեփ կամ կորեակ պէտք է ըլլալ: Այսպէս լեցուած կարասին բերանը քարէ կամ փայտէ կափարջով (սուր) մը կ'ոցընէն ետքն, անոր քով մնացած ծակերը շաղախով * պէտք է ծեփել եւ անոր վրայ թուղթ կ'ոցընել որպէս զն օդին ներս մտնելը բոլորովին արգելուի: Խաղողը կարասին մէջ դնելէն յառաջ դէթ օր մը հովտ շուք տեղ մը պէտք է դնել որ իրեն խոնաւութիւնը չընայ: Նոյնպէս ողկոյզներուն վրայ գտնուած փտած հատերն զգուշութեամբ հանելու է որ իրենց խոնաւութեամբ միւս խաղողները չփտտեցընեն: Խաղողն աս կերպով մինչեւ երկու տարի բոլորովին թարմ եւ այգիէն նոր քաղուածի պէս կը մնայ, յայտնի է թէ, եթէ գործողութիւնն աղէկ կատարուի:

* Աս շաղախը կառատի իւղով (սիւրի) խառնուած կուրծ (սիւրի) կամ սոսնձախառն կիր (տես վերի հատուածը) կ'ոցընելու է: